

«Η Ανάσταση είναι η απάντηση περί του προορισμού του ανθρώπου»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών](#)

«Η Ανάσταση του Κυρίου είναι η απάντηση στο ερώτημα, περί της αξίας και του προορισμού του ανθρώπου· περί της αιωνίου ζωής και Βασιλείας· περί της αγάπης του Θεού προς τον άνθρωπο και της διαρκώς προσφερομένης αναιμάκτου θυσίας Του, υπέρ της του κόσμου ζωής και σωτηρίας», τονίζει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος στην Πασχάλια Εγκύκλιό του.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στη συμπλήρωση 200 ετών από την έναρξη της Επανάστασης σημειώνοντας μεταξύ άλλων: «Αυτό το Πάσχα, αδελφοί μου, συμπληρώνονται 200 χρόνια, από τότε που οι ήρωες και μάρτυρες πατέρες μας, Κληρικοί και Λαικοί, κρατώντας τον πυρσό με το άγιο Φως της Αναστάσεως

αγωνίστηκαν και θυσιάστηκαν, προκειμένου να αποτινάξουν τον βαρύ τουρκικό ζυγό και να αναστήσουν την Πατρίδα μας, χαρίζοντας σε μας την ελευθερία και της Ορθοδοξίας το ανέσπερο και άκτιστο Φως».

Διαβάστε αναλυτικά:

Παιδιά μου εύλογημένα,

«Nῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καί γῆ καί τά καταχθόνια...».

Μέσα σέ κλίμα οὐράνιας εὐφροσύνης καί ἀγαλλιάσεως, ἡ σύμπασα κτίσις, ἐορτάζει τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τί κι' ἂν οἱ ἐχθροί τῆς ἀληθείας πανηγύρισαν, θεωρήσαντες ὅτι πρός στιγμὴν ἐνίκησαν τόν Δυνατό καί κραταιό Κύριο· τί κι' ἂν τόν Τάφο μέ λίθον ἐκάλυψαν, τί καί ἂν κουστωδῖαν ἐτοποθέτησαν γιά τήν φύλαξή Του!

Ἡ Ζωή ἐκ τοῦ Τάφου ἀνέτειλε. Ἡ ἀναστάσιμη χαρά πλημμύρισε τόν οὐρανό καί τή γῆ. Τό ἀναστάσιμο καί ἀνέσπερο φῶς διέλυσε τά σκοτάδια τοῦ θανάτου. Ὁ ἄδης καταργήθηκε, οἱ νεκροί ἐλευθερώθηκαν, ἡ κτίσις ὅλη φωτίστηκε καί ἀνακαινίστηκε. «Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καί χαίρει, ὅτι Χριστός ἀνέστη καί ἄδης ἐσκυλεύθη».

Τό ἀναστάσιμο πανηγύρι ἄρχισε καί συνεχίζεται λαμπρό, διαλύοντας τήν ἀπιστία καί διαψεύδοντας τούς υἱούς τῆς ἀπωλείας, οἱ ὅποιοι ἠθέλησαν καί θέλουν νά ἀμφισβητήσουν τήν ἀλήθεια, ὅτι «Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτήρ τοῦ κόσμου καί ἐπλήρωσε τά σύμπαντα εὐωδίας». Αὐτό τό πανηγύρι τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς, θά κρατήσῃ μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος καί εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Τόν ἀναστάσιμον ὕμνο σαλπίζει ὁ οὐράνιος Ἀρχιστράτηγος, ὁ Μέγας Γαβριήλ, πρός τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο καί τίς Μυροφόρες, τόν ψάλλουν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι καί τόν παραλαμβάνουν οἱ Πατέρες, οἱ Ὅσοι, οἱ Μάρτυρες καί Νεομάρτυρες, ἅπαντες οἱ τῆς Ἀναστάσεως υἱοί, οἱ θεούμενοι.

Μέσα σ' αὐτό τό κλίμα τῆς Ἀναστάσιμης χαρᾶς ζοῦμε ὅλοι μας σήμερα, ἀλλά καί πάντοτε. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ ἀπάντηση στό ἐρώτημα, περί τῆς ἀξίας καί τοῦ προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου· περί τῆς αἰωνίου ζωῆς καί Βασιλείας· περί τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρός τόν ἄνθρωπο καί τῆς διαρκῶς προσφερομένης ἀναιμάκτου θυσίας Του, ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καί σωτηρίας.

Ἄς πανηγυρίσωμε ὅσοι σηκώσαμε καί σηκῶνομε στόν ὦμο τόν σταυρό τῆς μοναξιάς, τοῦ πόνου, τῆς ἀσθένειας, τῆς ὁποιας ἄλλης δοκιμασίας. Ὅσοι

έβιώσαμε και βιώνουμε τούς πικρούς καρπούς τῆς ἁμαρτίας καί γεύση τοῦ θανάτου
έλάβαμε, ἔνεκα τῆς ὀλιγοπιστίας μας ἢ τῆς ἀποστασίας μας ἀπό τόν Θεό.

Τά παλαιά πέρασαν, «ἰδοῦ γέγονε τά πάντα καινά», καινούργια δηλαδή.

Ὅλοι οἱ τῆς Ἀναστάσεως πανηγυρισταί τήν οὐράνιον μέθην, μετά πάντων τῶν
Ἁγίων, πάσχοντες, προσκαλοῦμε πάντας πρός εὐφροσύνην, τούς ἐγγύς καί τούς
μακράν, ὅλους τούς ἀδελφούς ἐν Κυρίῳ καί πάντα ἄνθρωπον στά μήκη καί πλάτη
τῆς γῆς, ἀφοῦ κατά τόν οὐρανοβάμονα Ἀπόστολον Παῦλον, «Αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου
δηλαδή, οἱ πάντες, γένος ἑσμέν». Τούς ἐναγκαλιζόμεθα καί τούς κατασπαζόμεθα
ἀναστάσιμα, ζώντας τήν κοινωνία τῆς ἀγάπης, πού μᾶς χάρισε ἡ Ἀνάσταση τοῦ
Κυρίου μας.

Ἀναστάσιμον χαιρετισμόν καί ἀσπασμόν ἀποστέλλομεν πρός τούς ἀδελφούς μας
πού ἀσθενοῦν καί νοσηλεύονται στά Νοσηλευτικά Ἰδρύματα τῆς πόλεως μας καί
τῆς πατρίδος μας, εὐχόμενοι ταχείαν τήν ἀνάρρωσιν καί τήν ἐπιστροφήν, ἐν
ὕγειᾳ, στά σπίτια τους καί στούς οἰκείους τους.

Ἐπίσης, ἐν εὐχαριστίαις, ἀναστασίμως ἀσπαζόμεθα τό ἱατρικό καί Νοσηλευτικό
προσωπικό τῶν Νοσοκομείων, πού ἐπί ἕνα ἔτος καί πλέον βαστάζουν τόν σταυρό
τῆς ἀγάπης καί τῆς θυσιαστικῆς προσφορᾶς ὑπέρ τῶν ἀσθενούντων ἀδελφῶν μας,
εὐχόμενοι πρός αὐτούς πᾶσαν εὐλογίαν παρά τοῦ ἐκ Τάφου ἀνατείλαντος Κυρίου
ἡμῶν.

**Αὐτό τό Πάσχα, ἀδελφοί μου, συμπληρώνονται 200 χρόνια, ἀπό τότε πού
οἱ ἥρωες καί μάρτυρες πατέρες μας, Κληρικοί καί Λαϊκοί, κρατώντας τόν
πυρσό μέ τό ἅγιο Φῶς τῆς Ἀναστάσεως ἀγωνίστηκαν καί θυσιάστηκαν,
προκειμένου νά ἀποτινάξουν τόν βαρῦ τουρκικό ζυγό καί νά ἀναστήσουν
τήν Πατρίδα μας, χαρίζοντας σέ μᾶς τήν ἐλευθερία καί τῆς Ὁρθοδοξίας τό
ἀνέσπερο καί ἄκτιστο Φῶς.**

Τούς μακαρίζομε, τούς εὐγνωμονοῦμε, ἄνθη ἀπό τήν ποτισμένη μέ τό αἷμα τους
Ἑλληνική γῆ τούς προσφέρομε καί τό καντήλι στούς τάφους καί στά μνήματά τους
ἀνάβομε, μέ τό φῶς τῆς ἀναστάσιμης λαμπάδας πού ἐκεῖνοι μᾶς παρέδωσαν,
ὑποσχόμενοι, ὅτι δέν θά ἀφήσωμε αὐτή τήν λαμπάδα ποτέ νά σβῆσῃ.

Παιδιά μου εὐλογημένα,

**Τούτη τήν ὥρα τῆς χαρᾶς, πού ἀφήνει πίσω της νικημένο καί
καταργημένο τόν θάνατο, τό σκιάχτρο αὐτό τοῦ νοῦ καί τῆς καρδιάς τοῦ
ἀνθρώπου, ἔχοντες τήν βεβαιότητα ὅτι εἴμαστε ἐνωμένοι μέ τόν
Ἀναστάντα Κύριο, μέ τούς Ἁγίους μας καί μέ τούς δικούς μας ἀνθρώπους
πού πέρασαν ἀπό τοῦτο τόν κόσμον στήν αἰωνιότητα, μέ πλημμυρισμένες
τίς καρδιές μας ἀπό τήν ἀναστάσιμη χαρά, ὅσοι πιστοί, τά τῆς**

Ἀναστάσεως ἀναγεννημένα τέκνα, ἅς ἐπαναλάβομε καί μιά καί δύο καί ἀναρίθμητες φορές.

Αὕτη ἡ κλητή καί ἅγια ἡμέρα,

ἡ μία τῶν Σαββάτων ἡ βασιλὶς

καί κυρία. Ἑορτῶν ἑορτή

καί πανηγυρὶς ἐστὶ πανηγύρεων,

ἐν ἧ εὐλογοῦμεν, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σᾶς ἀσπάζομαι ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι καί εὐχομαι τὰ ἔτη σας νὰ εἶναι εὐλογημένα, ἀναστάσιμα καί πολλά.

Χριστὸς Ἀνέστη, ἀδελφοί μου καί τέκνα ἐν Κυρίῳ.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Υ Ο Π Α Τ Ρ Ω Ν Χ Ρ Υ Σ Ο Σ Τ Ο Μ Ο Σ